

MATTHEÛS

10:21-25

Jezus bereidt Zijn discipelen voor op vervolging en roept hen op Hem tot het einde trouw te blijven.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/10-21-25

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De uitzending en instructies van de apostelen	3 min	3
2	Vervolging verdeelt zelfs gezinnen	7 min	4
3	Christus vraagt volledige loyaliteit	3 min	7
4	Volharden tot het einde	7 min	9
5	Vluchten bij vervolging en Jezus' komst	3 min	12
	Om verder te lezen		14

1

De uitzending en instructies van de apostelen

We gaan verder met onze studie van het leven van Jezus in Mattheüs 10. In dit hoofdstuk kijken we naar de zaken die verband houden met de uitzending van de twaalf apostelen voor hun eerste kortdurende missie. Deze apostelen waren nog niet volledig opgeleid en ze werden nog niet uitgezonden voor hun blijvende missie. Dat gebeurde later, nadat Jezus uit de dood was opgestaan en Hij hun wat wij de Grote Opdracht noemen gaf en tegen hen zei:

Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen.

MATTHEÛS 28:19

Op dit moment werden ze eenvoudigweg op een tijdelijke tocht gestuurd om in een aantal dorpen in Israël het Koninkrijk van God te prediken.

We weten niet hoelang dit evangelisatiewerk duurde. We weten niet wanneer Jezus hen weer ontmoette, maar het kan weken zijn geweest. Waarschijnlijk was het een aantal weken. Niets wijst erop hoelang het duurde. Maar bij deze gelegenheid gaf Hij hun instructies, en Mattheüs geeft deze instructies veel uitgebreider weer dan Lukas. Lukas vermeldt de instructies die Jezus geeft en die vrijwel alleen parallel lopen met de eerste vijftien verzen van Mattheüs 10. Maar Mattheüs 10 gaat nog bijna dertig verzen verder met aanvullende instructies.

Het lijkt erop dat deze aanvullende instructies voor het grootste deel afkomstig zijn van andere gelegenheden waarop Jezus over soortgelijke onderwerpen sprak. We vinden namelijk voor al deze latere verzen in Mattheüs parallellen in de andere evangeliën, maar dan in een andere context, dat wil zeggen: niet in de context van Zijn uitzending van de twaalf. Dit lijkt dus een van die gevallen te zijn waarin Mattheüs relevante gegevens heeft verzameld over een onderwerp waarover Jezus vaak had

gesproken. Hij verzamelde de uitspraken van Jezus over dat onderwerp op één plaats en stelde zo een vrij lange rede samen. Het materiaal van de rede dat werkelijk bij deze specifieke gelegenheid werd uitgesproken, omvatte mogelijk niet alles wat we hier hebben. Er zijn elders parallellen. Een deel van dit materiaal heeft bijvoorbeeld parallellen in Lukas 21 en Mattheüs 24, wat we gewoonlijk de rede op de Olijfberg noemen.

2

Vervolging verdeelt zelfs gezinnen

We gaan verder in Mattheüs 10, te beginnen bij vers 21. Hoewel we dit eerder al hebben gelezen, hadden we niet veel tijd om het te bespreken. Vanaf Mattheüs 10:21 staat er:

De ene broer zal de andere broer overleveren om gedood te worden, en de vader het kind, en de kinderen zullen tegen de ouders opstaan en hen doden.

MATTHEÛS 10:21

Jezus bereidt de discipelen voor op iets anders dan een hartelijke ontvangst van hun boodschap. Ze moeten eropuit gaan en prediken dat het Koninkrijk van God nabij is. Natuurlijk hebben we geen reden om te geloven dat ze bij deze specifieke gelegenheid, toen ze voor dit korte evangelisatiewerk op pad gingen, zo'n vijandige ontvangst kregen. Ze werden er tenslotte opuit gestuurd om zieken te genezen, doden op te wekken, demonen uit te drijven en te prediken dat het Koninkrijk van God nabij was. Dat zijn precies de dingen die Jezus in dezelfde algemene streek had gedaan, en Jezus werd heel goed ontvangen. De kans is groot dat ook de discipelen bij dit specifieke evangelisatiewerk in die tijd heel goed werden ontvangen. Maar Jezus blikte vooruit naar hun latere bediening, wanneer Hij weg zou zijn en zij naar alle volken zouden worden uitgezonden. Dit is precies het soort behandeling dat hun te wachten stond.

Jezus zei dat gezinnen verdeeld zouden raken:

een broer zal zijn broer uitleveren om gedood te worden, en een vader zijn kind, en kinderen zullen tegen hun ouders in opstand komen en ervoor zorgen dat ze ter dood worden gebracht, en iedereen zal jullie haten omwille van Mijn naam.

Hieruit blijkt dat de vervolging van christenen dwars door alle andere grenzen tussen identiteitsgroepen heen zal lopen.

De meeste mensen ontleen hun identiteit aan een groep die groter is dan zichzelf. Het is bijna onmogelijk om in deze wereld te functioneren en je veilig te voelen wanneer je het gevoel hebt dat je een eiland bent, dat jij alleen tegenover de wereld staat. Daarom vinden de meeste mensen veiligheid door zich te vereenzelvigen met een grotere groep waarmee ze zich verbonden voelen. Dat kunnen mensen van hun eigen ras zijn, mensen van hun eigen geslacht, mensen van dezelfde politieke partij, of misschien mensen die verenigd zijn rond een gemeenschappelijk doel. Dat kan een maatschappelijk doel zijn of zelfs een religieus doel. Soms zijn het mensen die alleen met elkaar verbonden zijn doordat ze dezelfde hobby's hebben. Ze surfen allemaal, rijden motor, spelen tennis of golf, of doen iets dergelijks.

Mensen zijn altijd op zoek naar een grotere groep waarvan ze deel kunnen uitmaken. Je kunt merken dat mensen hun identiteit in zo'n groep hebben gevonden doordat ze die groep zeer fel verdedigen. Ze voelen zich erg onzeker als die groep op de een of andere manier bekritiseerd wordt, of als haar geloofwaardigheid wordt aangetast door een schandaal binnen de groep. Christenen hebben natuurlijk ook een onderlinge verbondenheid, en dat is de verbondenheid van Christus. Wij moeten onszelf zien als leden van Christus. Wanneer één lid van Christus lijdt, lijden allen, en wanneer één lid verheven wordt, verblijden allen zich. Paulus zei dat natuurlijk in 1 Korinthe 12. Dit is de verbondenheid waarvan wij deel uitmaken.

Maar voordat we christenen werden, was het meest fundamentele verband waarin we onze zekerheid en identiteit vonden, ons gezin. We werden geboren met de naam van onze ouders. We groeiden op in hun huishouden en werden met hen in verband gebracht. Daarom zijn zoveel kleine kinderen beledigd als iemand hun vader of moeder beledigt. Het kan zijn dat het kind eenvoudigweg een geweldige liefde voor zijn vader en moeder heeft, zoals het hoort, en hen eert en hun naam hoog wil houden.

Maar het is ook zo dat, als een kind zijn zekerheid vindt in zijn familiebanden, het kind zichzelf enigszins bedreigd voelt wanneer die banden ter discussie worden gesteld of de geloofwaardigheid ervan wordt aangevochten.

En dus is de meest fundamentele solidariteit waarin mensen identiteit en zekerheid vinden, die van het gezin. Wanneer ze ouder worden, vinden ze die misschien in een andere groep mensen. Maar Jezus zegt dat de discipelen, wanneer ze Christus volgen en Zijn Evangelie prediken, onder ogen zullen moeten zien dat deze identiteit binnen hun familie zal worden aangevochten. Er zijn mensen in hun eigen familie die hen zullen vervolgen vanwege hun nieuwe identiteit, namelijk dat ze volgelingen van Christus zijn. Veel leden van hun familie zullen hen waarschijnlijk als verraders van de familie beschouwen. Als sommige familieleden Christus niet volgen en andere wel, verdeelt dat de familie.

Het is interessant dat Jezus alle mensen oproept om óf voor Hem óf tegen Hem te zijn. Wanneer mensen ervoor kiezen om voor Christus te zijn, overstijgt dat in wezen alle andere loyaliteiten. Wanneer mensen ervoor kiezen om tegen Christus te zijn, lijkt dat alle andere vijandschappen te overstijgen. We lezen bijvoorbeeld dat Pilatus, de Romeinse gouverneur die Christus veroordeelde om gekruisigd te worden, en Herodes, die eveneens door de Romeinen was aangesteld als koning in Galilea, vijandig tegenover elkaar stonden. Ze waren vijanden tot de dag aanbrak waarop ze beiden Christus veroordeelden. Er staat dat ze vanaf die dag vrienden met elkaar waren. De vijandigheid die ze voordien tegen elkaar hadden gekoesterd, lijkt te zijn overstegen door hun gezamenlijke verwerping van Christus Zelf.

Evenzo merken degenen die Hem aannemen dat hun eenheid met Christus alle andere loyaliteiten overstijgt, met inbegrip van loyaliteit aan de familie. Families voelen dit aan. Ouders proberen hun kinderen vaak een sterk schuldgevoel te bezorgen omdat de kinderen de weg van Christus volgen, in plaats van de weg die hun moeder of vader altijd had gehoopt dat ze zouden volgen.

We moeten begrijpen dat Jezus inderdaad leert dat we onze vader en onze moeder moeten eren. Maar Hij leert ook dat geen enkele menselijke loyaliteit gelijkstaat aan onze loyaliteit aan Jezus Zelf. Wanneer vader en moeder iemand in de weg staan om

Christus te volgen, moet die persoon in zo'n geval met respect een andere weg inslaan dan zijn vader en moeder en doen waartoe Jezus hem roept.

Dat is wat we hier zien. Hij wil dat de discipelen daarop voorbereid zijn. Zelfs degenen die ooit deel uitmaakten van de groep waartoe jij behoorde en waarin je vroeger je identiteit vond, zullen je nu verwerpen. Het zal heel duidelijk zijn dat je nu in een ander kamp zit, en zij zullen je vervolgen of soms zelfs tegen je in opstand komen om je ter dood te laten brengen. Hij spreekt zelfs over een tijd waarin kinderen tegen hun ouders in opstand zouden komen en hen ter dood zouden laten brengen. Dit is natuurlijk een enorme gruweldaad en een ernstige schending van de eerbied en liefde die zij hun ouders verschuldigd zijn. Maar het komt soms voor dat mensen buitengewoon vijandig staan tegenover het christelijk geloof. Ze staan vijandig tegenover iedereen die de kant van Christus kiest, zelfs tegenover naaste familieleden.

3

Christus vraagt volledige loyaliteit

Dit betekent vaak dat ze in feite zijn gaan begrijpen wat het christelijk geloof inhoudt. Veel mensen denken dat mensen het christelijk geloof niet zouden verwerpen als ze maar begrepen wat het werkelijk is. Soms denken we dat mensen het christelijk geloof verwerpen vanwege de verkeerde ideeën die ze erover hebben. Maar ik vermoed dat juist degenen die werkelijk begrijpen waar het christelijk geloof om draait, het meest geneigd zijn het te vervolgen. Niet omdat het christelijk geloof slecht is en vervolgd zou moeten worden. Natuurlijk geloof ik dat het tegenovergestelde waar is. Maar het komt doordat het christelijk geloof aanspraak maakt op dingen die mensen zeer dierbaar zijn.

Wanneer je tot Christus komt, eist Hij dat je op Zijn voorwaarden komt, niet op die van jezelf. Zijn voorwaarden houden in dat alle andere loyaliteiten en alle andere liefdes moeten verdwijnen. We zouden kunnen zeggen: alle andere afgoden in je leven moeten verdwijnen. Dat raakt mensen op een zeer gevoelige plek. Wanneer mensen ten volle begrijpen dat Jezus hen oproept om Hem hun volledige loyaliteit en trouw te

geven, en dat dit zelfs hun trouw aan hun land en familie overstijgt, evenals andere dingen die hun ooit zeer na aan het hart lagen, is dat zeer aanstootgevend voor sommige mensen die niet bereid zijn die stap te zetten.

Jezus is niet een of andere onschuldige, ongevaarlijke, ontmande optie waarvoor mensen kunnen kiezen, waarbij ze Christus kunnen omarmen en tegelijk al hun andere loyaliteiten kunnen behouden. Christus volgen is een oproep om te sterven aan alle andere afgoden en alle andere loyaliteiten, en Hem zelfs tot in de dood te volgen. En wanneer je dit doet, nemen degenen die vroeger meenden recht te hebben op jouw loyaliteit je dat vaak diep kwalijk. In veel gevallen zal je familie tot de voornaamste van die mensen behoren. In sommige gevallen is het zelfs voorgekomen dat mensen hun eigen kinderen hebben overgeleverd om gedood te worden. Voorbeelden hiervan zijn natuurlijk te vinden binnen de islam. In veel islamitische landen zal iemands eigen familie hem ter dood brengen als hij christen wordt. Dat is zo ongeveer wat Jezus tegen Zijn discipelen zei dat ze konden verwachten.

De Joden doden over het algemeen hun kinderen niet wanneer die christen worden, maar in veel gevallen doen ze iets wat daar enigszins mee overeenkomt. In veel gevallen is het onder Joden gebruikelijk geweest om, wanneer hun kinderen christen worden, daadwerkelijk een begrafenis na te bootsen of te verklaren dat hun kinderen voor hen dood zijn. Ik weet niet zeker of dit tegenwoordig nog zo vaak gebeurt, maar in het verleden is het vaak gebeurd. Jezus sprak tegen Joodse mannen die mogelijk dit soort afwijzing door hun familie zouden meemaken, omdat ze nu Jezus volgden in plaats van de gebruiken van hun familie.

4

Volharden tot het einde

Wanneer Hij spreekt over deze vijandigheid en zelfs over het levensgevaar dat zij zouden lopen door Zijn zaak op zich te nemen, doet Hij aan het einde van vers 22 deze uitspraak:

En u zult door allen gehaat worden omwille van Mijn Naam; maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden.

MATTHEÛS 10:22

Dit staat ook elders in Mattheüs, in Mattheüs 24:13:

Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden.

MATTHEÛS 24:13

Wat betekent dit?

Het betekent beslist niet: degene die tot een bepaald tijdstip in leven blijft. Het betekent vrijwel zeker dat degene die onder vervolging volhardt en trouw blijft tot het einde van zijn tijd van beproeving, namelijk zijn leven, behouden zal worden. De Bijbel geeft elders aan dat ons hele leven een tijd is waarin onze trouw aan God wordt beproefd, op de proef wordt gesteld. We worden in de verleiding gebracht om ons van Christus af te keren. We worden in de verleiding gebracht om andere loyaliteiten te volgen. Als we dat doen, hebben we de beproeving niet doorstaan.

Als we al deze verleidingen van ons afwerpen en Christus trouw volgen tot het einde, totdat we sterven, dan hebben we het gehaald. We hebben de loop volbracht. We hebben de goede wedloop gelopen. We hebben de goede strijd gestreden. We zijn trouw geweest tot de dood. De Bijbel zegt ons al deze dingen te doen. Jezus spreekt over zulke mensen, die elke verleiding weerstaan om Christus de rug toe te keren en die Hem trouw blijven, wanneer Hij zegt:

Wie tot het einde volhoudt, zal worden gered.

Dit wijst er natuurlijk op dat iemand die niet volhardt tot het einde, inderdaad niet behouden zal worden. Er kunnen velen zijn die Christus in het verleden hebben gevolgd, misschien tijdens de Jesus Movement, in een bepaalde periode van je jeugd of op enig moment in het verleden. Je kunt je herinneren dat je Jezus Christus volgde. Je hebt je aan Hem toegewijd. Je hebt veel dingen voor Hem opgegeven. Misschien heb je zelfs enige vervolging vanwege Hem ondergaan en ben je trouw gebleven.

Maar na verloop van tijd gebeurde er iets en dwaalde je af. Misschien was je erg teleurgesteld in God, in hoe Hij met je omging, in iets wat Hij in je leven liet gebeuren, of in een beproeving die Hij in je leven bracht. Je doorstond de beproeving eenvoudigweg niet en je bent van Hem weggegaan. Je belijdt de Naam van Christus niet meer en volgt Hem niet meer met heel je hart. Je hebt niet volhard tot het einde. Daaruit volgt dat degenen die niet volharden tot het einde, niet behouden zullen worden.

Ik wil het volgende zeggen tegen degenen op wie die beschrijving misschien van toepassing is: dat betekent niet dat al je hoop vervlogen is. Het betekent echter wel dat, als je Christus niet meer volgt en je nu zou sterven, je niet bereid zou zijn om God te ontmoeten en je niet behouden zou worden. Maar je leeft en ademt. Zolang je deze boodschap kunt horen, leef je nog. Het is mogelijk om naar God terug te keren. Het is mogelijk om tot Hem te komen, je te bekeren van je falen en je afvalligheid, en Hem te vragen je weer terug te nemen.

Het verbazingwekkende is dat de Bijbel heel duidelijk maakt dat Hij dat doet, dat Hij bereid is dezelfde zonde meer dan zeventig maal zeven te vergeven. Als je gezondigd hebt en afgevallen bent, dan moet je beslist terugkeren naar God. Want als je Hem niet tot het einde volgt, zal het feit dat je Hem op een eerder moment hebt gevolgd voor jou geen enkele waarde hebben.

Als je dit uitgebreider uiteengezet wilt zien, ga dan naar het boek Ezechiël, hoofdstuk 18. God maakt daar door de profeet heel duidelijk wat er gebeurt als iemand heel lange tijd rechtvaardig leeft, maar zich daarna van zijn gerechtigheid afkeert en goddeloos handelt. Zijn vroegere rechtvaardige daden zullen dan niet meer in herinnering worden gebracht en hij zal in zijn zonden sterven. Toch zegt hij dat als de goddeloze, die lange tijd goddeloosheid heeft bedreven, zich daarvan afkeert, teruggaat naar God

en zijn goddeloosheid achter zich laat, al het kwaad dat hij heeft gedaan hem niet zal worden toegerekend. God zal dus oordelen naar hoe de zaken er aan het einde voorstaan. Wanneer je sterft, zul je worden geoordeeld op grond van de toestand waarin je je op dat moment bevindt, want je bevindt je hier werkelijk in een proeftijd. God een tijdje dienen en dan afvallen is niet voldoende.

Ik verwees naar Ezechiël 18. Laat me bijvoorbeeld vers 24 van dat hoofdstuk voorlezen. Daar staat:

Maar als de rechtvaardige zich afkeert van zijn gerechtigheid en onrecht doet, overeenkomstig al de gruweldaden die de goddeloze gedaan heeft en doet, zal hij in leven blijven? Al zijn gerechtigheden, die hij gedaan heeft, ze zullen niet in herinnering gebracht worden. Vanwege zijn trouwbreuk, die hij gepleegd heeft en vanwege zijn zonde, die hij begaan heeft, alleen dáárom zal hij sterven.

EZECHIËL 18:24

Zo spreekt God er dus over. En toch zegt Hij in vers 27 opnieuw:

Maar als een goddeloze zich bekeert van zijn goddeloosheid, die hij gedaan heeft, en recht en gerechtigheid doet, zal hij zijn ziel in het leven behouden.

EZECHIËL 18:27

Zo spreekt God er dus over. Als je rechtvaardig bent, afvalt en in die toestand sterft, wordt alle eerdere gerechtigheid vergeten. Daarvan zal je helemaal niets worden toegerekend. Maar als je goddeloos bent, je van je goddeloosheid afkeert, Christus volgt en tot het einde volhardt, dan zul je behouden worden. Dat is wat Jezus zei:

Wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden.

MATTHEÛS 10:22

Je toestand aan het einde van je leven zal bepalend zijn voor je uiteindelijke behoud.

Je zou kunnen zeggen: „Betekent dit dat we op dit moment niet kunnen weten of we behouden zijn? Kunnen we pas wanneer we sterven weten of we behouden zijn?” Nee, ik geloof dat we kunnen weten dat we nu behouden zijn, doordat we het bewijs van behoud hebben: we hebben ons van onze zonden afgekeerd, we vertrouwen voor ons behoud op Jezus Christus en we wandelen met Hem. Dit zijn beslist de bewijzen dat het behoud werkelijk aanwezig is. Als de Heilige Geest in je woont, je je naaste liefhebt en je die bewijzen van behoud hebt, is er geen reden om eraan te twijfelen dat je vandaag behouden bent.

Maar als je je van God afkeert, goddeloos handelt, Hem niet meer volgt en in die toestand sterft, dan zul je je behoud op dat moment natuurlijk verbeuren. Dat is in overeenstemming met wat Ezechiël zegt, wat Jezus te kennen geeft en wat naar mijn mening op veel plaatsen in de Schrift wordt gezegd. Er zijn natuurlijk veel christenen die het niet eens zijn met die leer. Eerlijk gezegd weet ik niet zeker op welke grond ze het er mogelijkwijs niet mee eens zouden kunnen zijn, aangezien de Bijbel dit nogal onomwonden en, naar het mij voorkomt, heel duidelijk leert.

5

Vluchten bij vervolging en Jezus' komst

In vers 23 zegt Jezus:

Maar als ze jullie in deze stad vervolgen, vlucht dan naar een andere. Want ik verzeker jullie: jullie zullen nog niet alle steden van Israël zijn langsgegaan voordat de Zoon des mensen komt.

Daar zit iets interessants in. Om te beginnen zegt Hij tegen hen dat ze niet in een stad moeten blijven waar ze vervolgd worden. Er zijn immers meer steden die ze moeten bereiken, en ze kunnen zich net zo goed richten op de steden die ontvankelijk zijn. Hij zegt:

Jullie zullen nog niet alle steden van Israël hebben bezocht voordat de Mensenzoon komt.

Ik denk dat we hier moeten begrijpen dat Jezus niet naar Zijn wederkomst verwijst. Hij spreekt over iets anders. Hij spreekt over iets wat tijdens hun leven zou gebeuren en wat zou verhinderen dat ze de taak om alle steden van Israël te evangeliseren zouden voltooien. Hij zou eenvoudigweg kunnen doelen op het feit dat Hij terugkomt en hen aan het einde van deze tijdelijke evangelisatietoetocht ontmoet. Wanneer de Zoon des mensen in die zin naar hen toe komt, zullen ze nog niet alle beschikbare steden hebben bezocht.

Maar ik vermoed dat Hij misschien op iets veel ingrijpenders doelt. In dit geval is het mijn mening dat Hij spreekt over de verwoesting van Jeruzalem in het jaar 70 na Christus, die soms figuurlijk wordt aangeduid als de komst van de Zoon des mensen. Dat is niet de wederkomst. De wederkomst ligt nog vóór ons. Maar de komst van de Zoon des mensen verwijst soms naar andere dingen dan de wederkomst.

In dit geval geloof ik, net als in enkele andere gevallen in de Schriften, dat het misschien verwijst naar de verwoesting van de Joodse staat in het jaar 70 na Christus. Daardoor kwam er natuurlijk een einde aan elke mogelijkheid voor de Joden om deze dorpen te bereiken, aangezien de Joden destijds uit Israël werden gedeporteerd en naar vreemde landen werden weggevoerd. Er zijn een aantal redenen waarom ik tot deze conclusie kom.

Jezus zei dat als ze vervolgd worden, ze eenvoudigweg behandeld worden zoals Jezus vervolgd werd, en dat de dienaar niet mag verwachten beter behandeld te worden dan zijn meester. Hij zegt:

Als ze de heer des huizes Beëlzebub hebben genoemd, En hoeveel te meer zullen ze jullie zo noemen?

Beëlzebub is een naam voor satan, en ze noemden Jezus satan. Dus als ze je uitschelden, moet je niet denken dat je de enige bent. Jezus werd met de allerergste namen uitgescholden, en Zijn discipelen moeten verwachten dat ook zij bekritiseerd, bespot, opgejaagd en vervolgd zullen worden. Daar bereidde Jezus hen op voor, en dat leerde Hij hun.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 28:19
- Mattheüs 10:21
- Mattheüs 10:22
- Mattheüs 24:13
- Ezechiël 18:24
- Ezechiël 18:27

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.